

Se, dagen gryr och mörkret flyr

1

Jublande ♩ = 88-100

1. Se, da - gen gryr och mörk - ret flyr. Si - ons ba -
 2. Nu töck - nen, vil - lo - lä - rors hägn, sking-ras för
 3. Gud å - ter ta - lat till vår jord: San - ning - en

ner nu veck - las ut! En lju - sets dag för
 san - nings kla - ra ljus. Guds ord, lik - som ett
 up - pen - ba - rad är. Allt folk skall hö - ra

värld - den gryr; en lju - sets dag för värld - den
 him - melskt regn, Guds ord, lik - som ett him - melskt
 Her - rens ord. Allt folk skall hö - ra Her - rens

gryr; min själ, din tack - sam - het ut - gjut!
 regn, milt fal - ler ö - ver jor - dens grus.
 ord. O Si - on, gläd dig, lov hem - bär!

Text: Parley P. Pratt, 1807-1857
 Musik: George Careless, 1839-1932

Jesaja 60:1-3
 3 Nephi 16:7-20

2

Den himmelska elden

Jublande ♩ = 96-112

1. Den him - mels - ka el - den i - bland oss nu brin - ner,
 2. Se, Her - ren sin hand har sträckt ut ö - ver jor - den
 3. Väl - sig - nad skall bli - va den vän - ta - de da - gen,

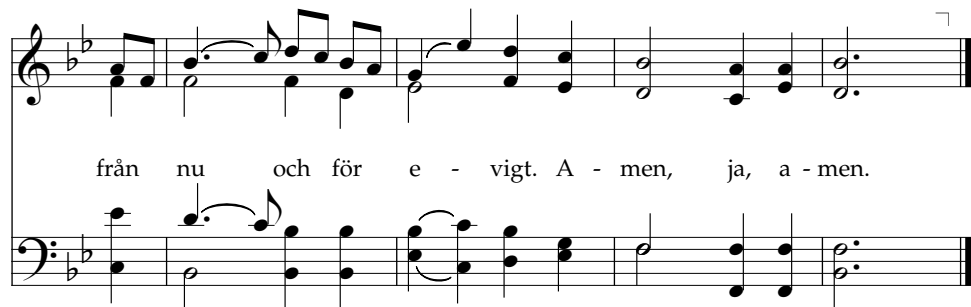
Guds verk i den yt - ters - ta tid nu vi se.
 att kär - leks - fullt sam - la de trog - na till slut.
 då jor - den i - klä - des sin här - li - ga skrud.

Pro - fe - ter - nas ord sin full - bor - dan ju fin - ner,
 Guds full - makt att hand - la är å - ter - ställd vor - den
 När ju - de och hed - ning av Gud är an - ta - gen,

oss äng - lar sänt bud vad på jor - den skall ske.
 och ljus ö - ver jord i - från him - len går ut.
 den da - gen för - kun - nar ba - su - ner - nas ljud.

Text: William W. Phelps, 1792–1872.

Medtagen i kyrkans första psalmbok 1835. Sjöngs vid
invigningen av templet i Kirtland år 1836.

Musik: Henry Tucker, c:a 1863

Läran och förbunden 109:79–80

Läran och förbunden 110

3

Kom, låt oss nu glädjas

Glatt ♩ = 100-120

1. Kom, låt oss nu gläd - jas i fräls - ning - ens ti - der,
 2. Ej me - ra vi sönd - ras, men äls - ka var - and - ra,
 3. Vi li - ta i tron på en mäk - tig Je - ho - va,

ej mer vi på jor - den som främ - ling - ar gå.
 och fri - a från ond - ska i en - dräkt vi bo,
 som lett oss mot ljus i den yt - ters - ta tid.

Vi fruk - ta ej ond - skan, som få - fängt blott stri - der,
 och me - dan de gud - lö - sa bä - van - de vand - ra,
 Då plå - gan är slut, må vi upp - stå och lo - va

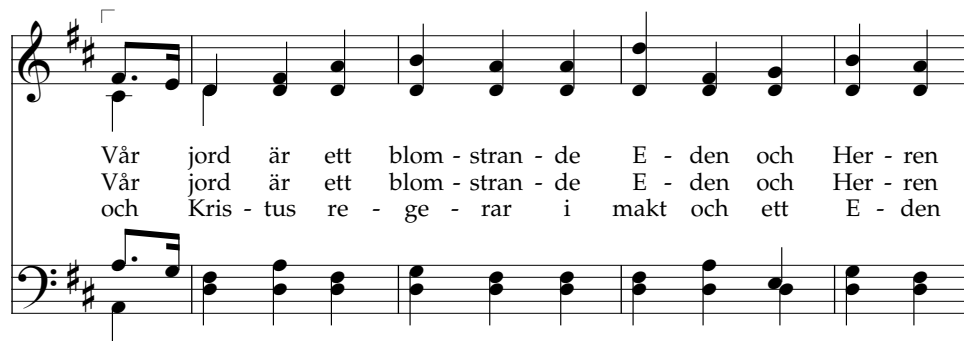
för oss ju för - loss - ning - ens tim - ma skall slå:
 på Fräl - sa - rens an - komst och se - ger vi tro.
 vår Fräl - sa - re, kom - men med säll - het och frid:

Då allt som var lo - vat de he - li - ga gi - ves,
 Då allt som var lo - vat de he - li - ga gi - ves,
 Då allt som var lo - vat de he - li - ga gi - ves,

och ing - en dem smär - tar, på jor - den är fred.
 och ing - en dem smär - tar, på jor - den är fred.
 med äng - lar de krö - nas i him - me - lens sal,

Vår jord är ett blom - stran - de E - den och Her - ren
 Vår jord är ett blom - stran - de E - den och Her - ren
 och Kris - tus re - ge - rar i makt och ett E - den

hörs kal - la: O, Is - ra - el, kom, här in - träd!
 hörs kal - la: O, Is - ra - el, kom, här in - träd!
 är jor - den, kris - tall - klar och ce - les - ti - al!

Text: William W. Phelps, 1792–1872.
 Medtagen i kyrkans första psalmbok 1835.
Musik: Henry Tucker, ca. 1863

Moses 7:61–67
 Tionde trosartikeln

4

Se, högt på bergets krön

Beslutsamt $\text{♩} = 56-72$

1. Se, högt på ber - gets krön står san - ning - ens stan - dar!
 2. Vår Gud ej glömt sitt ord, sin vil - ja up - pen - bar,
 3. Guds tem - pel där skall stå i här - lig - het och makt,
 4. Vi där oss lä - ra skall ba - su - nens ljud för - stå!

O värld, höj tack - sam bön, Gud å - ter ta - lat har.
 att han på Si - ons jord skall re - sa sitt stan - dar.
 och län - ders folk skall då som Her - ren för - dom sagt,
 Med san - ning, vis - dom all det jor - dens hörn skall nå.

I De - se - rets så skö - na land,
 Dess ljus skall bli till tröst och frid
 där fin - na Gud, hans san - nings - ord,
 För e - vigt där hans stig vi går,

på Si - ons berg, det står i brand.
 för värl - den den - na sis - ta tid.
 och se Guds kraft up - på vår jord.
 med vå - ra dö - da fräls - ning får.

Text: Joel H. Johnson, 1802–1882
 Musik: Ebenezer Beesley, 1840–1906

Jesaja 2:2–3
 Jesaja 5:26

Han kommer, Förlossar'n för Israels hus 5

Med övertygelse ♩ = 84-100

1. Han kom - mer, För - los - sar'n för Is - ra - els hus. Han
 2. Han kom - mer, han kom - mer att sam - la sin hjord. Ett
 3. Vi läng - e i värl - den som främ - ling - ar gått, och
 4. Guds folk, du skall seg - ra, fast pro - vet är hårt. Ej

kom-mer att häm - ta sin brud. Om da - gen vår moln - stod, om
 Si - on de si - na han ger. I döds - skug - gans dal de - ras
 ro - pat i ök - nen ditt namn. Sig fi - en - den glad - de, då
 räds, Her - ren hjälp dig be - står. Nu teck - nen sig vi - sa att

nat - ten vårt ljus; Be - fri - a - re, Ko - nung och Gud.
 gråt bli - vit spord, i ök - nen de ir - ra ej mer.
 sorg blev vår lott, men Is - ra - el fin - ner sin hamn.
 ri - ket är vårt. För - loss - ning - ens tim - ma snart slår.

Text: William W. Phelps, 1792-1872; bearbetning efter
 Joseph Swain, 1761-1796. Medtagen i kyrkans första psalmbok 1835.
 Musik: Freeman Lewis, 1780-1859

2 Moseboken 13: 21-22
 1 Nephi 22:12

6

En ängel ifrån skyn

Tankfullt ♩ = 92-108

1. En äng - el i - från skyn den lång - a tyst - nad bröt,
 2. För - seg - lad bo - ken var; den vän - tat läng - e då
 3. Den skrevs av Jo - sefs säd, som led - des av Guds hand,

steg ned— o skö - na syn; hans gläd - je - bud - skap löd:
 att bli - va up - pen - bar, ur stof - tet ta - la få.
 den gren av Isra - els träd som fann sitt ar - ve - land

Rörligt ♩ = 100-116

“Se, i Cu - mo - rahs kul - le glömd en he - lig
 I ljus skall kom - ma fram dess ord om Kris - ti
 bort-om den sto - ra o - ce - an, där han dem

ur - kund lig - ger gömd! Se i Cu - mo - rahs
 ri - ke på vår jord. I ljus skall kom - ma
 gav sin fräls - nings - plan, bort - om den sto - ra

kul - le glömd en he - lig ur - kund lig - ger gömd!"
 fram dess ord om Kris - ti ri - ke på vår jord.
 o - ce - an, där han dem gav sin fräls - nings - plan.

4. Nu Satans tid är kort,
 ty kommit har den dag
 då mörkret svinner bort
 i lydnad för Guds lag.
 Ty åter höres Herrens ord
 till varje själ uppå vår jord.
 Ty åter höres Herrens ord
 till varje själ uppå vår jord.

5. O Israel, dig gläd,
 se, Sion är ditt hem.
 Att bygga dig bered
 ett nytt Jerusalem.
 Och låt ditt ljus gå ut med frid,
 Guds frälsningsplan kring världen sprid!
 Ja, låt ditt ljus gå ut med frid,
 Guds frälsningsplan kring världen sprid!

Text: Parley P. Pratt, 1807–1857
 Musik: John E. Tullidge, 1806–1873

Joseph Smiths skrifter 2:30–34
 Läran och förbunden 128:20

Sanningens och maktens Gud

7

Majestätiskt ♩ = 69–80

1. San - ning - ens och mak - tens Gud, hjälp oss ly - da di - na bud.
 2. Vis - dom - ens och dyg - dens Gud, i vår ung - dom, di - na bud
 3. Gud barm - här - tig, skänk vår själ nåd och kär - lek, frid och väl.

Väg - led vå - ra tan - kars gång, stärk vår flit i bön och sång.
 lär oss föl - ja och för - stå, och den sma - la vä - gen gå.
 Hjälp oss öd - mjukt tjä - na dig, vand - ra li - vets rät - ta stig.

Text: Wallace F. Bennett, 1898–1993. ©1948 IRI
 Musik: Tracy Y. Cannon, 1879–1961. ©1948 IRI

Alma 26:35
 Mosiah 5:15

8 Israel, nu Gud dig kallar

Entusiastiskt ♩ = 72-84

1. Is - ra-el, nu Gud dig kal - lar, kal - lar dig från främ-lings - land.
 2. Is - ra-el, nu Gud dig väc - ker, hör din Her-des röst så kär.
 3. Is - ra-el, säg var-för drö - jer du på dun-kel vil - lo - led?

Ba - bel-hör hur ro - pet skal - lar— stör - tas skall av Her-rens hand.
 Se, en här-lig mor-gon bräc - ker för det folk han ut - valt här.
 Do - ma-ren sitt fing - er hö - jer, för ett upp-brott dig be - red.

Kom till Si - on, kom till Si - on, fly en ond, för - där - vad värld.
 Kom, Guds folk, och dig för - e - na, in - om Si - ons mu - rar bo.
 Se, vår jord skall bli ett Si - on för Guds folk, kom, gläds med dem.

Kom till Si - on, kom till Si - on, un - dan vre-dens eld och svärd.
 Där de trog-na Her-ren tjä - na, där du fin - ner frid och ro.
 Kom, bygg upp ett mäk-tigt Si - on. Si - on är din borg, ditt hem.

Text: Richard Smyth, 1838–1914
 Musik: Charles C. Converse, 1832–1918

Läran och förbunden 133:7–16

Kom, lyssna till profetens röst

9

Med glädje ♩ = 80-96

1. Kom, lyss - na till pro - fe - tens röst! Hör or - det sänt från Gud!
 2. Det dyst - ra mörk - ret på vår jord är in - te läng - re kvar.
 3. Åt mänsk - lig makt, hur vitt be - rörd, de ald - rig sig be - tro,

Njut av hans san - ning, frid och tröst, höj gläd - je - sång - ens ljud!
 Det sking - rats ut - av Her - rens ord, ty han sig vi - sat har.
 och trots sitt hän är den för - dömd som Kris - tus väg - rar tro.

Vi fun - nit vä - gen för - dom känd av Guds pro - fet och folk.
 Av vil - lo - lä - ror vil - se - lett allt fol - ket var den gång.
 Nu lyss till bu - det från Guds Son: "Lyd vil - ligt all min lag.

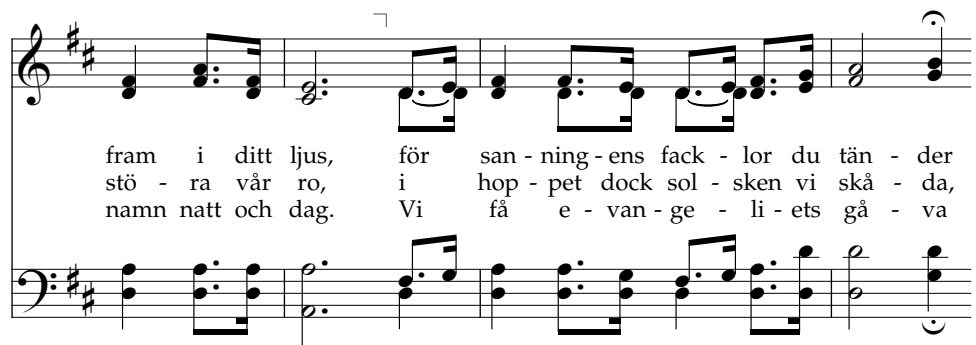
Oss å - ter en pro - fet är sänd, en Her - rens san - nings - tolk.
 Guds he - li - ga dock nu be - trätt den vä - gen smal och trång.
 Då tec - ken föl - ja skall på tron till värl - dens sis - ta dag."

10 Tack, Gud, att profeter du sänder

Glatt ♩ = 76-92

1. Tack, Gud, att pro - fe - ter du sän - der, som le - da oss
 2. När mör - ker och storm - vä - der rå - da, som ho - tan - de
 3. Guds god - het och kär - lek vi lo - va, vi pri - sa hans

fram i ditt ljus, för san - ning - ens fack - lor du tän - der
 stö - ra vår ro, i hop - pet dock sol - sken vi skå - da,
 namn natt och dag. Vi få e - van - ge - li - ets gå - va

att upp - ly - sa livs - sti - gens grus. Vi tac - ka för var - je för-
 att rädd - ning är nä - ra vi tro. Vi ve - ta oss Gud skall be-
 och föl - ja dess e - vi - ga lag. Så fram - åt i hop - pet det

lä - ning du skänkt i din mild - het, o Gud. Vi tjä - na din
 skär - ma, i da - gar som flytt vi det sett. De on - da som
 fas - ta de äd - la och trog - na nu gå, men de som Guds

sak i för - e - ning och äls - ka att ly - da ditt bud.
 Si - on för - när - ma ha själ - va sitt ö - de be - rett.
 bud-skap för - kas - ta ej nån - sin hans säll - het upp - nå.

Text: William Fowler, 1830–1865

Musik: Caroline Sheridan Norton, 1808–ca 1877

Läran och förbunden 21:1–5

Mosiah 2:41

Hjälp vår profet så kär

11

Bedjande ♩ = 76-96

1. Hjälp vår pro - fet så kär. Lyft bör - dan som han bär.
 2. Ri - ket som i din hand sprids ö - ver hav och land
 3. Må vi som he - li - ga all - tid stå e - ni - ga

Tor - ka hans tår. Her - re, till ho - nom se, hjälp oss vår
 ä - rar ditt namn. Led - da av din pro-fet, som din be -
 en - ligt ditt bud. Stånd-ak - tigt strä - var vi i frid och

hyll - ning ge ge - nom att ly - da de bud-skap han får.
 fall - ning vet, med fröjd och tack - sam-het när vi din hamn.
 har - mo - ni för att till slut få bli som du, o Gud.

Text: Bernard Snow, 1822–1894

Musik: Harry A. Dean, 1892–1987. © 1985 IRI

Läran och förbunden 107:22

3 Nephi 19:23

12

Vi alltid ber för dig

Innerligt ♩ = 72-88

1. Vi all - tid ber för dig, kä - re pro - fet, att Her - ren
 2. Vi all - tid ber för dig, ber för ditt väl. Må Her - ren
 3. Vi all - tid ber för dig, du är oss kär. Gud, som på

le - der dig i allt du vet. Om un - der år - ens gång
 hjäl - pa dig, styr - ka din själ. Skänk oss din vis - hets råd
 bar - net hör, städs är dig när. Allt som är rent och gott

sor - ger du ser, klar - he - tens var - ma ljus dock från dig
 var dag som går. Ren - het och ljus skall då föl - ja vårt
 han skän - ka vill. Allt som han gi - ver hör Guds ri - ke

ler. Klar - he - tens var - ma ljus dock från dig ler.
 spår. Ren - het och ljus skall då föl - ja vårt spår.
 till. Allt som han gi - ver hör Guds ri - ke till.

Text och musik: H. A. Tuckett, 1852-1918, bearbetad av
 Evan Stephens, 1854-1930

Läran och förbunden 107:22

Höj en tacksam lovsångs ljud

13

Kraftfullt ♩ = 84-96

1. Höj en tack-sam lov-sångs ljud för pro-fe - ten sänd av Gud.
 2. Her-rens äng - el kom från Gud, klädd i här - lig lju - sets skrud!
 3. Li - vets väg är ren och ljus, då vi går mot Fa - derns hus.

Å - ter får vi Her-rens ord, nu som for - dom på vår jord.
 Prä - ta - dö - mets kraft och makt blev till jor - den å - ter bragt.
 Her-rens folk, stäm upp och sjung, jub - la till er Gud och Kung!

När en värld i mör - ker låg, han Guds väg och vil - ja såg,
 Jo - seph Her-rens red - skap var att för - kun - na san - ning klar,
 Tu - sen är då mörk - rets här bun - den och be - seg - rad är,

och han hör - de Her - ren kär: "Skör - de - ti - den kom - men är!"
 blott de ord som män - ni - skan liv och fräls - ning gi - va kan.
 Si - on skän - ker ro och frid, ljus och kraft till e - vig tid.

Text: William W. Phelps, 1792–1872
 Medtagen i kyrkans första psalmbok 1835.
 Musik: Joseph J. Daynes, 1851–1920

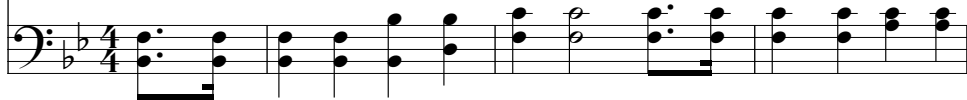
Läran och förbunden 135:3
 Moses 7:62, 67

14 O, hur skön var morgonstunden

Värdigt ♩ = 84-92

1. O, hur skön var mor-gon - stund - en, so - len stod i gyll - ne
 2. När på knä i öd - mjuk våd - jan bö - nens förs - ta ord han
 3. Plöts - ligt ljus hans själ be - nå - dar, hän - förd blic - kar han mot
 4. "Jo - seph" — o, de dy - ra or - den — "hör min Son", som skri - vet

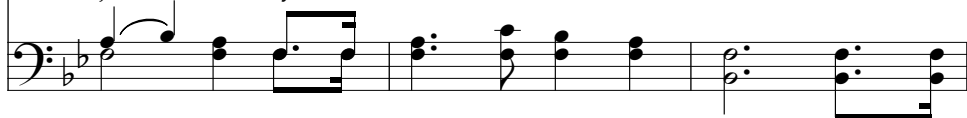
- skrud. Få - gel - sång höll jor - den bun - den ut - i
 sagt, mörk - rets här slog ring, men ked - jan bröts av
 skyn. Skönt en eld - stod dem be - bå - dar, som nu
 står. Jo - seph lyss - nar, bön - hörd vor - den, Her - rens

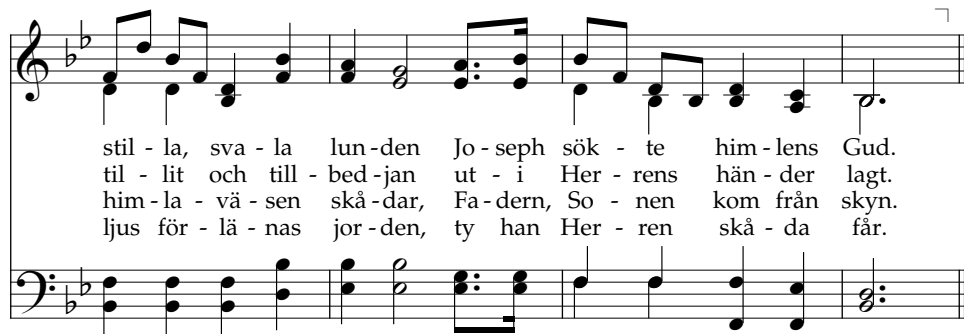

- mju - ka to - ners ljud, när i stil - la, sva - la
 lju - sets star - ka makt; han sin til - lit och till -
 blän - dar Jo - sephs syn: Han två him - la - vä - sen
 svar hans ö - ra når. Him - melskt ljus för - lä - nas

- lun - den Jo - seph sök - te him - lens Gud, när i
 bed - jan ut - i Her - rens hän - der lagt, han sin
 skå - dar, Fa - dern, So - nen kom från skyn, han två
 jor - den, ty han Her - ren skå - da får. Him - melskt

stil - la, sva - la lun - den Jo - seph sök - te him - lens Gud.
 til - lit och till - bed - jan ut - i Her - rens hän - der lagt.
 him - la - vä - sen skå - dar, Fa - dern, So - nen kom från skyn.
 ljus för - lä - nas jor - den, ty han Her - ren skå - da får.

Text: George Manwaring, 1854–1889
 Musik: Sylvanus Billings Pond, 1792–1871;
 adapterad av A. C. Smyth, 1840–1909

Joseph Smith 2:14–20, 25
 Jakobs brev 1:5

O, sköna dag, som kommit har 15

Glatt ♩ = 69–84

1. O, skö - na dag, som kom - mit har och å - ter -
 2. Det gla - da bud är å - ter hört. O, lyss - na
 3. Den dag pro - fe - ter si - at om, då mar - ken
 4. Den dag är här, då Her - rens folk skall hö - ra

ställt all san - nings ord! Se, löf - tets äng - el
 till dess stäm - ma klar! Till folk, som mörk - ret
 vit till skör - den är, den dag som läng - e
 Je su eg - na ord, och äng - lar som vår

kom och bar det gla - da bud - skap till vår jord!
 vil - se - fört, kom ljus och san - ning up - pen - bar.
 vän - tats kom, ja Her - rens sto - ra dag är här!
 Fa - ders tolk med män - skan ta - la på vår jord.

Text: Philo Dibble, 1806–1895. Medtagen
 i kyrkans första psalmbok 1835.
 Musik: Ebenezer Beesley, 1840–1906

Läran och förbunden 128:20–21
 Apostlagärningarna 3:19–21

16

Pris åt den man

Livligt ♩ = 76-96

1. Pris åt den man som av Her-ren blev ut-vald, smord till pro-
 2. Pris åt hans min-ne, hans lott blev mar-tyr-ens. Å-rat och
 3. Stor är hans ä-ra, o-änd-lig hans full-makt. E-vigt, för
 4. Of-fer och lyd-nad väl-sig-nel-se skänk-er. Skuld-tyng-da

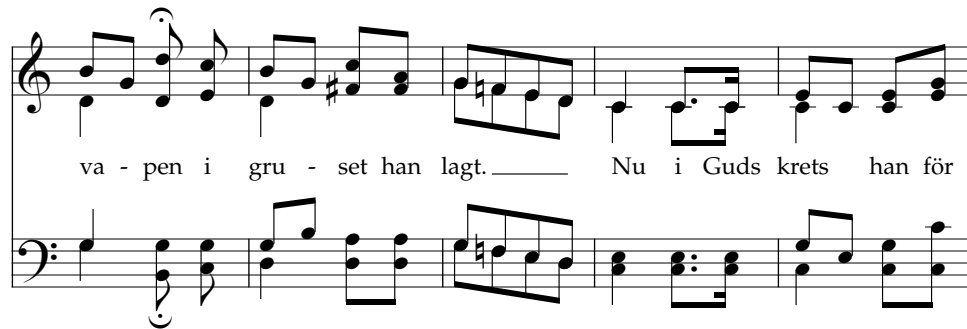
fet ge-nom Fräl-sa-rens ord. He-li-ga, furs-tar och
 vör-dat hans namn skall be-stå. Läng-e hans of-fer till
 e-vigt han nyck-lar-na bär. Å-del och tro-fast Guds
 värld, bort från syn-den dig vänd. Vak-na ur dva-lan, ditt

folk sko-la vör-da yt-ter-sta ti-dens pro-fet på vår jord.
 him-len skall ro-pa, me-dan hans ryk-te kring värl-den skall gå.
 ri-ke han grund-lagt. Krönt bland de for-na pro-fe-ter han är.
 brott ej för-ring-a; Jo-seph skall än av all värl-den bli känd.

Hyl-la pro-fe-ten, till him-len upp-sti-gen. Fi-en-dens

Text: William W. Phelps, 1792–1872
Musik: Skotsk folkmelodi

Läran och förbunden 135
2 Nephi 3:14–15

Led mig till det liv som varar

17

Värdigt ♩ = 76-92

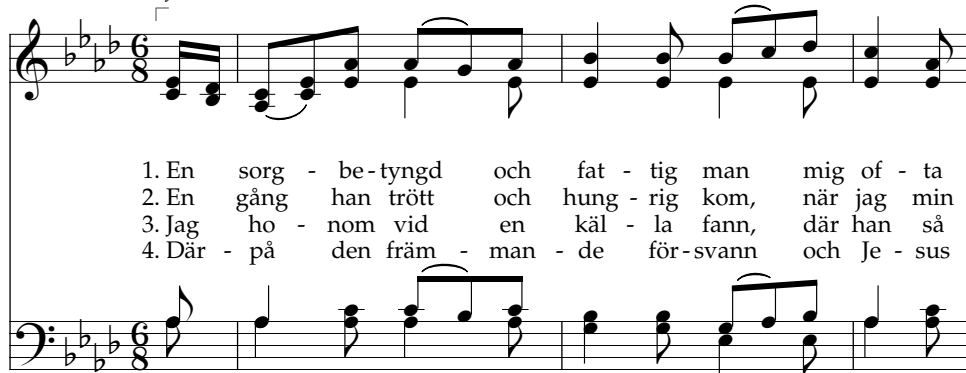

Text: John A. Widtsoe, 1872–1952. © 1948 IRI
Musik: Alexander Schreiner, 1901–1987. © 1948 IRI

Psaltaren 143:10
Läran och förbunden 42:61

18 En sorgbetyngd och fattig man

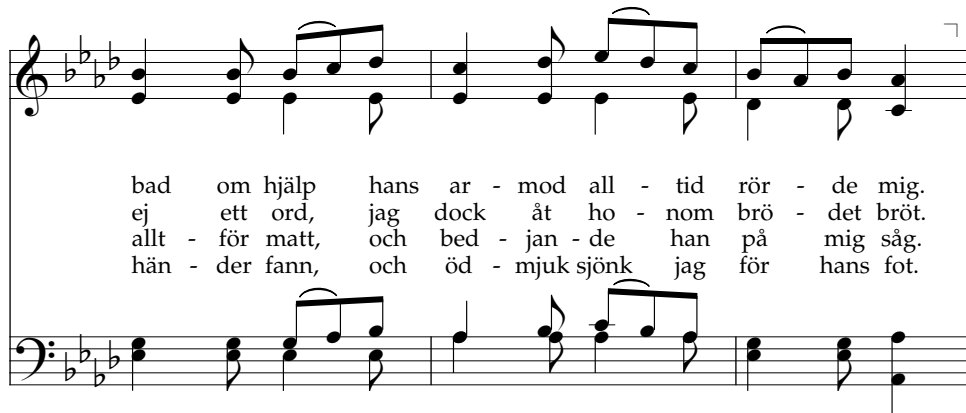
Fridfullt ♩ = 96-112

1. En sorg - be - tyngd och fat - tig man mig of - ta
 2. En gång han trött och hung - rig kom, när jag min
 3. Jag ho - nom vid en käl - la fann, där han så
 4. Där - på den främ - man - de för - svann och Je - sus

möt - te på min stig, och när han öd - mjukt
 enk - la mål - tid njöt; fast - än han sa - de
 trött och kraft - lös låg. Han törs - tig var och
 vän - lig för mig stod. Jag mär - ket i hans

bad om hjälp hans ar - mod all - tid rör - de mig.
 ej ett ord, jag dock åt ho - nom brö - det bröt.
 allt - för matt, och bed - jan - de han på mig såg.
 hän - der fann, och öd - mjuk sjönk jag för hans fot.

Hans namn jag ald - rig spor - de om, ej hel - ler
 En del han åt med tack - sam blick och äng - la -
 I öd - mjuk - het jag såg det ske: Han drack i -
 Hans lju - va stäm - ma till mig ljud: "Du tro - gen

var - i - från han kom, men kär - leks - lå - gan
 bröd till - baks jag fick. Min kind blev ut - av
 från min bä - ga - re, men där - på fylld han
 var i liv och död, vad du har gjort är

i hans blick mig fängs - lad höll vart - än jag gick.
 gläd - je våt, ty det var man - na som jag åt.
 gav mig den och jag har al - drig törs - tat se'n.
 gjort för mig och där - för jag väl - sig - nar dig."

Text: James Montgomery, 1771–1854
 Musik: George Coles, 1792–1858, bearbetad.
 Omtyckt av profeten Joseph Smith.
 Se *History of the Church*, 6:614–615.

Matteus 25:31–40
 Mosiah 2:17

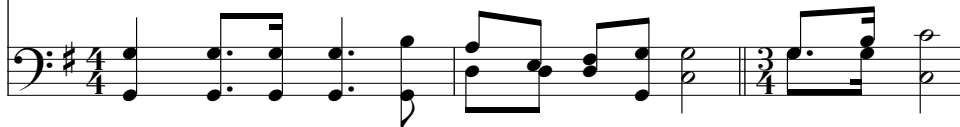
19

Kom, kom Guds folk

Med övertygelse ♩ = 66-84

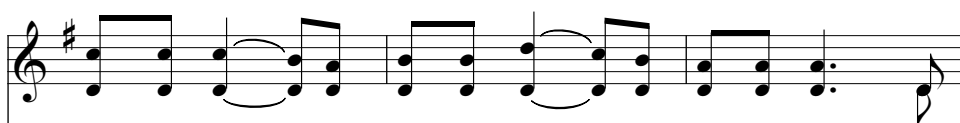
1. Kom, kom Guds folk, ej kamp och mö - da räds, blott med fröjd
 2. Sörj ej och tänk din väg är svår att gå, så ej är,
 3. Vi plat - sen nått, som Gud för oss be - rett, fjär - ran hän,
 4. Och om vi dö, förr'n re - sans mål vi nå, ske allt - så,

fram - åt drag! Fast lång och svår dig re - san syns, dock gläds,
 da - gen gryr. Hur kan en gång du se - gers kro - na få,
 långt i väst, und - gått den värld som smä - dat och be - lett,
 vi fått ro. Fri - a från sorg och mö - da sko - la då

nåd du får, ny var dag. Långt bätt - re är att
 om du fegt stri - den skyr? Om - gör - da dig, tag
 där Guds folk tri - ves bäst. Vi sko - la hö - ja
 vi hos Gud gå att bo. Men le - va vi och

ja - ga bort be - kym - mer, kval av var - je sort, gör
 mod i - gen, vår Gud de si - na bi - står än, och
 gläd - jens ljud och e - vigt lo - va Her - ren Gud. Ej
 få i - gen Guds folk i Si - on mö - ta se'n, då

så och fröj - das må var själ: Allt är väl! Allt är väl!
 snart vi jub - la få med skäl: Allt är väl! Allt är väl!
 mer oss tram - par o - väns häl: Allt är väl! Allt är väl!
 sjung-a vi av all vår själ: Allt är väl! Allt är väl!

Text: William Clayton, 1814–1879
 Musik: Engelsk folkmelodi

Läran och förbunden 61:36–39
 Läran och förbunden 59:1–4

O Gud, vår hjälp i svunnen tid 20

Värdigt ♩ = 69–80

1. O Gud, vår hjälp i svun-nen tid, vår fram-tids hopp du är,
 2. I skug-gan av din tron, o Gud, vi än - nu säk - ra gå.
 3. Förr'n jor - dens grund blev lagd du var vår Gud i him - lens råd.
 4. Ett tu - sen år ut - i din syn är lik en af - ton flydd,

vårt värn, vår tröst i li - vets strid, vi e - vigt ha dig kär.
 Din arm är stark och glatt ditt bud, dess skydd vi li - ta på.
 Vår jord åt oss du ska - pat har med vis - dom, makt och nåd.
 ja, kort som mol - nets flykt i skyn som so - len gav sitt skydd.

5. O Gud, vår hjälp i svunnen tid, vår framtids hopp du är.
 O, led oss genom livets strid, ett evigt hem beskär.

Text: Isaac Watts, 1674–1748. Medtagen i kyrkans första psalmbok 1835.
 Musik: William Croft, 1677–1727

Psaltaren 90:1–2; 91:1–2
 Psaltaren 48:14